

Лебідь (скорочено)

Остап Вишня

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

I

Розчудесні місця на річці Північний Донець. На річку треба добиратися з Харкова. Поїздом доїдете до Змієва, тут візьмете човна й попливете за течією Північним Дінцем... Потихесеньку ви допливете аж до Коропового хутора.

Наближаючись до Коропового хутора, Північний Донець ширшає і глибшає. Далі острівця невеличкий на вашій путі буде. А на тому острові під розлогою, старою, дуплястою вербою курінь побачите. Гонів за п'ять уже пором буде, щоб з лівого берега на правий переправитися. А на правім березі величенька серед лісу галявина, де й розлігся Коропів хутір. Ах, який чудесний Коропів хутір!

II

На цей раз у Коропів хутір ви не пливіть, а правуйте човна до отого зеленого-зеленого острівця. На березі біля куреня дід Кирило Іванович Дудка сидить. У солом'яному брилі й босий... Він розповідає, що короп порвав і поплутав йому снасть. Помовчавши трохи, Кирило Іванович починає розповідати, що той короп був кілограмів на двадцять! Вам краще повірити Кирилові Івановичу, щоб його не розгнівати, бо не розкаже вам, як він позатої весни на Лиманському озері лебедя стріляв... Кирило Іванович дуже неохоче про того лебедя розповідає, додаючи: "А все той гемонський Васько! Якби не він, був би лебідь мій..."

III

Від Дінця, кілометрів із дванадцять, є село Лиман, і озеро Лиман. Озеро чудесне. На ньому колгоспники силу качок свійських і гусей розплodжують у природних умовах. А які там карасі!.. Ближче до села є ще озеро Чайки. А між тими озерами такий собі перешийок. Позатої весни, надвечір, прилітає Васько, онук дідів, і каже: "Діду-у-у! На Лимані два лебеді сіло! Їй-бо, правда! Швидше, а то полетять!"

Дід за рушницю та туди. Васько за ним. Хлопчик обіцяє, що з Федьком нажене лебедів на діда. Дід прибіг, сів в ямці, прикрився бур'яном, звів курки, чекає... Хлоп'ята забрели та потихеньку до лебедів підходили. Згодом лебеді полетіли прямо на діда. Він бере одного на мушку. Вистрелив, але пострілу нема. Дід впав у ямку і за чуба себе вхопив! Підбігають Васько з Федьком. Дивляться, а рушниця без набоїв! Не заряджена! Так отаке буває! Раз у житті довелося дідові лебедя стріляти, і забув рушницю зарядити! А все той Васько гемонський. "Швидше, - кричить, - швидше!" От тобі й швидше!

IV

Ви не смійтеся з діда Кирила, бо він розсердиться... Але запитайте: це було весною, а чи дозволено весною полювання? "То ж бо й є, що не дозволено! Так хіба ж отямишся, коли Васько, як навіжений, кричить: "Швидше, діду, бо лебеді сіли!", — каже дід.

Цієї весни знову сідали тут лебеді, але тепер Васько юннат, оберігає птицю. Такий завзятий, що як побачить когось із ружжом у заборонений час, — зразу до сільради! Та ще й дідові навесні наказує ховати рушницю.

Дід потім ще додав потихеньку: "Та воно, може, й краще, що тоді ружжо не "спалило", мав би я мороку, що навесні лебедя вистрелив".

Стислий переказ, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу